

BAZZAR

Harper's

VOOR WIE
DURFT TE DROMEN
Maart 2023 € 7,99

the animal issue

DIEREN *als*
**SOUL
MATE**
en **MODE
MUZES**

CARRIÈRE
*Leiderschap in
onzekere tijden*

+

GROOT INTERVIEW
met
duizendpoot
**ANYA
TAYLOR
JOY**

PICTURE *THIS*

Wildlife-fotografie, maar niet zoals altijd.

Als Marie-Claire Greve een leeuw, giraffe of Fries stamboekpaard fotografeert, lijkt het of je de ziel van het dier kunt zien. Kijk maar.

Tekst — Hélène van der Ven, art advisor

Al meer dan tien jaar is Marie-Claire Greve een begrip in de natuurfotografie. Haar werkterrein strekt zich uit van de Franse Camargue tot IJsland, Japan, Kenya, Zuid-Afrika en natuurlijk Nederland. Haar prachtige abstracte interpretaties van de wilde plekken op de aarde, gevormd door eeuwenlang spel van wind en water en genomen vanuit *bird's eye view*, doen qua kleurgebruik en expressionisme soms denken aan de aquarellen van Helen Frankenthaler en Grace Hartigan, iconen van het Amerikaanse

abstract expressionisme. Maar haar hart ligt bij dieren, van de wilde paarden in de Camargue tot de iconische leeuwen, giraffen en neushoorns in de Afrikaanse bush en op de savannes. Ze komt heel dichtbij en legt ze vast op intieme momenten, soms teder, soms trots, waardoor je het gevoel krijgt haar onderwerpen te leren kennen. 'Ik voel me thuis in de gewoontes en leefpatronen van de dieren. Het contact dat ik met ze heb en wat ik voel met hen, dat probeer ik vast te leggen.' Ze groeide op in een druk gezin met vijf kinderen en een longartsenpraktijk aan huis, in een bosrijke omgeving. Als dochter van de bekende tuinarchitect Ineke Greve werd de liefde voor de natuur haar ook met de paplepel ingegoten. 'De natuur bood mij de rust die ik in het drukke huishouden miste en de ruimte voor de ontwikkeling van mijn fantasie. Ik kon mezelf eindeloos verliezen in de sprookjes die ik fantaseerde, met de dennen-naalden, vogels en bomen in het bos. Als klein kind verwonderde ik me over de perfectie van de natuur en wilde er zoveel mogelijk van weten.' Als kind vond ze mensen vaak complex. 'De camera werd mijn alibi. Hij maakte dat ik een rol had en me kon onttrekken aan de gesprekken die ik niet altijd begreep.' ➤

Boven: Marie-Claire Greve in de Camargue, Links: 'Lion's Eye', Zuid-Afrika 202

'Bush Curiosity', Zuid-Afrika 2014

HERHALING VAN VORMEN

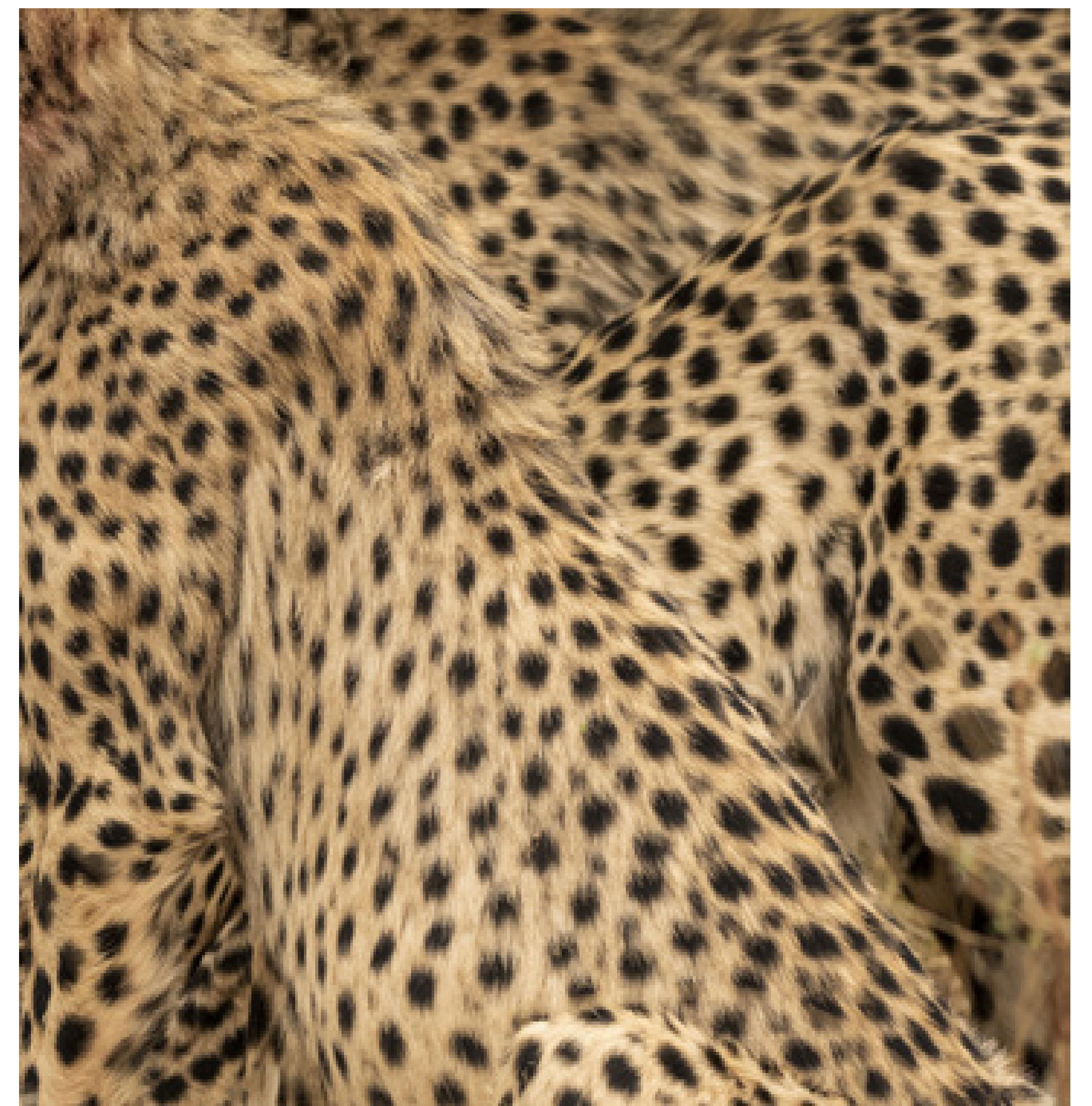
Een bezoek aan de Serengeti in 1989, waar filmmaker Hugo van Lawick zijn *Serengeti Symphony* aan het filmen was, wakkerde haar passie voor Afrika en de natuur verder aan. Via zelfstudie ontwikkelde ze haar fotografisch talent. 'Al snel merkte ik dat het moment van het maken van de foto bepaald werd door bepaalde associaties met dat moment. Soms uit mijn jeugd, soms door herkenning van het wezenlijke van het dier. Door

‘Na bijna vijfendertig jaar wordt hun gedrag meer voorspelbaar, zodat het me beter afgaat de bijzondere en emotionele momenten vast te leggen’

ongebruikelijke invalshoeken, uitsneden en vrij te experimenteren – ik word vaak getroffen door herhaling van vormen, patronen en kleuren – ontstaan beelden

Met de klok mee: 'Motherhood', Zuid-Afrika 2018, 'Cheetah Family', Zuid-Afrika 2022, 'Elephant Relocation', Zuid-Afrika 2022

die op het eerste gezicht niet direct te herkennen zijn.' *Point in case* zijn de jachtluipaarden, die door haar lens veranderen in een haast abstracte studie van fluwelige goud-en-zwarte vlekken.

Daarin ligt ook een groot deel van haar artistieke kracht. Haar beelden zijn intiem, sprankelend en

kwam en het leek alsof ze klappen zou krijgen. Ook het fotograferen hangend uit een open helikopter op vierhonderd meter hoogte, waarbij de wind de camera regelmatig tegen haar neus en hoofd slaat (resultierend in een dikke wang en neus), is niet zonder gevaar. Maar, zo stelt ze: 'Tijdens mijn eerste vlucht herkende ik het gevoel uit mijn jeugd, dat van je totaal kunnen verliezen in het moment en erop los te mogen fantaseren. Het was oprecht een gevoel van thuiskomen, geluk.' >>

geven zich vaak niet meteen prijs. Een blauw aapje met haar jong, neushoorns die hun krachten meten: onnadrukkelijk wordt de kijker verleid om na te denken over wat hij ziet. Dit komt ook door haar manier van werken. 'Ik fotografeer meestal op ooghoogte van het dier, en zo dichtbij mogelijk. Ik verstoor ze niet, ik respecteer hun ruimte en probeer hun gedrag te begrijpen. Na bijna vijfendertig jaar wordt hun gedrag meer voorspelbaar, zodat het me beter afgaat de bijzondere en emotionele momenten vast te leggen.'

Zo'n werkwijze kent zijn uitdagingen. Ze fotografeert alleen in een veilige omgeving met voldoende inzicht in het wild, en met toestemming van het terreinbeheer. Zelfs dan zijn er spannende situaties: ze komt regelmatig face to face met leeuwen. Of zoals de keer dat een mannetjesgiraffe te dichtbij

*Met de klok mee: 'Rhino gathering',
Zuid-Afrika 2018, 'Resting after
the storm', Camargue 2017 en
'Hello World', Zuid-Afrika 2014*

'Synchronicity – Horses I', Friesland 2019

GEDART EN VERDOOFD

Haar grote liefde voor Afrika leidde onvermijdelijk ook tot betrokkenheid bij de bescherming van deze natuur.

In 2017 richtte ze de Alliance for Nature op. Met de opbrengst van de verkoop van haar werken worden bijeenkomsten, lezingen en workshops georganiseerd die gericht zijn op verschuiving van bewustzijn tussen mens en natuur, en om zorg te dragen voor de natuurlijke wereld waarin we leven. Ook is ze medeoprichter van de Marataba Community Conservation Foundation, een stichting die zich inzet om lokale bevolking meer te betrekken bij de natuur en het behoud ervan. Met Your Act Matters werkte ze met een team van Groningse studenten aan kernvoorwaarden voor individuele gedragsverandering, om een verschil te maken in consumptiegedrag. Ze werkte ook mee aan *The Evidence Project*, een indrukwekkend fotoboek dat door middel van adembenemende beelden uitlegt hoe alles op onze planeet met elkaar verweven is. Bovendien is ze lid van het toonaangevende Photographers Against Wildlife Crime, een select gezelschap van natuurfotografen dat zich inzet tegen natuurmisdad en stropers.

Daarnaast documenteert ze activiteiten voor natuurbehoud, zodat toekomstige acties kunnen leren van eerdere werkwijzen. Haar serie 'The Elephant

Relocation Project' gaat over de recente verplaatsing van veertien olifanten. Het zijn indringende en directe foto's. 'Het begint met een foto van de kale natuur, als er sprake is van een overpopulatie van olifanten. Daarna worden de olifanten, na zeer zorgvuldig onderzoek, per familie gedart en verdoofd. Het gaat allemaal heel voorzichtig, zodat ze zich niet beschadigen als ze ter aarde vallen. De slurven worden met stokjes open gehouden, er wordt dna afgenomen, de pijlen worden verwijderd en de dieren dan snel in de vrachtwagen getakeld. Het is onvoorstelbaar hoe de olifanten hun nieuwe omgeving voorzichtig in zich opnemen en hoe ze elkaar staande houden. Op de nieuwe locatie lopen ze zelf uit de vrachtauto, meestal meteen het nieuwe veilige natuurpark in.'

NOOIT ALLE BLAADJES

Haar grote liefde voor de natuur, en de vreugde die ze er ervaart, schemert in alles door. 'Via mijn werk de kijker iets dichterbij de natuur te brengen is voor mij het grootste goed. Wij zijn sinds 1989 bijna jaarlijks op het continent Afrika en ik heb sindsdien zoveel meegemaakt dat ik me eigenlijk steeds meer verwonder over de mystieke balans van de natuur. Zoals bij giraffen: ze zullen nooit alle blaadjes van een boom eten. Als een boom vindt dat het genoeg is gaat hij tannine produceren die de blaadjes bitter maken. De bomen in de buurt nemen dat over. Op deze manier gaan giraffen van boom tot boom, ze genieten maar ze plukken ze nooit kaal. Als wij beter begrijpen dat we net zoveel onderdeel zijn van de natuur als alle andere levende wezens, dan zouden we ons al snel realiseren dat wat we de natuur aandoen, we uiteindelijk ook onszelf aandoen.'

De tentoonstelling 'Nature Abstracts' met werk van Marie-Claire Greve is nog tot 10 maart te zien bij de Groene Afslag, Laren, degroeneafslag.nl marieclairegreve.com, alliancefornature.org